

зую се као распостирачи и бранителни нѣни, нечувствујући и непостизавајући бистроту, значенје и узвишеношћу нѣну. Што је дакле узвишеније и важнији који предметъ, што је већа чаша човечества на коју се онъ относи, што су богатија и знаменитија слѣдства, која су за животъ и што се онъ лакше на зло употребити може, то чешће треба да о нѣму промишљавамо, говоримо и пишемо, то приљежње да настојавамо, да истинита понятия и знанја о нѣму распостиремо. И ово је управо цѣљъ овогъ списания. Сачинитељ овогъ дѣла јоштъ је пре 7 година (по преводу 14.) истина накратко први путъ ову явно свету саобщтио у „Rozgrawy o gmenah“ Будимъ 1830 стр. 345, а затимъ о њој све више и више расуђивао, а и нека овде наведена списания другији народа читало, и њијови мјенија одъ части држао се, съ томъ намеромъ, да иеби као Славянинъ пристрастанъ видио се, него; у колико је могуће, да бы Европейско одобреније задобио.

§. 2.

Шта је то узаймностъ по сили речи?

Узаймностъ или међусобије није новоскована туђа, него јоштъ одъ давна у старославянскимъ, рускимъ, польскимъ и другимъ Славянскимъ нарѣчияма употребљавема домаћа